

honra regoneguda y aptes per portar a cap les dignes gestions que fassi'l poble.

Al acabar l'orador rebe per part del inmens públich qu'omplia'l local molts aplaudiments y tota mena d'enhorabones.

La gent que poc a poc, sortian al carrer, s'aturaven, fent colles, que parlaven desapasionament del miting, dient quiscú una d'elles que aquest acte era la molt acertada preparació d'una guillotina pera'l caciquisme de Granollers

Aixís ho creiem nosaltres també y no hi ha dubte que hi arribarém si'l poble es fa càrreg no mes de dues coses:

1.ª De la necessitat que tenim de votar tots, per un cambi radical en lo Municipi. 2.ª Au aixó arribarem, si certs elements, deixant l'hipocresia apart, franca y resoltament capeixen la responsabilitat moral y la burea y vituperi que per Granollers, seria perdre l'elecció.

*****

LAUREA DALMAU

LA VEHINA

ACCIÓ DRAMÁTICA.

(Continuació.)

LLORENS

Si! vuy ser felís y ho seré, pesi á qui pesi! Soch jove, y vuy viure, y res es de rahó per impedirho! (*Marxant al seu quarto.*) Si no podéu compendre la rahó de la joventut, no podéu impedir la seva obra! (*Tanca d'una revolcada.*)

MARIA, *cribantlo*

¡Fill meu! ¡Fill meu!

ESCENA TERCERA

EN MATEU Y LA MARIA

La Maria queda abatuda; ell, fent el cor fort.

MATEU

¡Déixal! déixal! que se'n vagi per les seves!

MARIA

Pero, Matéu! es el nostre fill.

MATEU

No le'n podém pas enprivar. Que fassi lo que vulgui. Però, si perque ens manté se creu qu'ha de passar la seva, va molt equivocad.

MARIA

Pudé tornantlin parlar....

MATEU

Es que jo no estich pas per enrabiar-mhi cada dia; ¿sents? y ell es prou tossut per mantenir la seva deria.

MARIA

¿Qué farém, donchs, pobres de nosaltres?

MATEU

Que la vols, tu la jova que'ns voldría portar?

MARIA

Jo ja li he dit que no.....

MATEU

Donchs mira; ens hi oposarém tant com puguém: y si s'hi vol casar, ens en anirém nosaltres: al meu poble molt será que no hi trevalli de cualsevol cosa, ó be el meu germá ens recullirá.... Y si no, tal com li he dit: á demanar caritat, qu'aixó no es pas cap deshonra!

MARIA, *després d'una pausa*

Qui sab si cambiant de pis....

MATEU

Y ca, dona! hi está massa enecat. Es pas possible que la deixi!

MARIA, *per si mateixa*

Perqué, si s'hi casés, tothóm ne fugiria de nosaltres, també!

MATEU

Y ab rahó que en fugirian! ahont s'es vist aixó! No! ja't dich jo, que hi posaré remey, y no deixaré de serli pare.

(Pausa)

J. S. L.